

کنوانسیون وین برای حفاظت از لایه ازن

وین - ۱۹۸۷

(۱۳۶۶ ه. ش)

VIENNA CONVENTION FOR THE PROTECTION OF THE OZONE LAYER

VIENNA - 1987

اطلاعات و مقررات عمومی کنوانسیون:

تاریخ انعقاد- ۲۲ مارس ۱۹۸۵

تاریخ لازم الاجرا شدن- ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۸

تاریخ عضویت ایران- ۳ اکتبر ۱۹۹۰

محل انعقاد- وین، اتریش

محل دبیرخانه کنوانسیون- نایروبی، کنیا

مرجع نگهدارنده اسناد- دبیر کل سازمان ملل متحد

زبانهای رسمی کنوانسیون- انگلیسی، فرانسه، اسپانیایی، روسی، چینی، عربی

مرجع ملی کنوانسیون در ایران- سازمان حفاظت محیط‌زیست

هدف کنوانسیون :

حفظ سلامت انسان و محیط زیست در برابر خطرات ناشی از تغییر و کاهش لایه ازن .

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه ازن که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هفتم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۸/۹/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۲۶۱- مورخ ۱۳۶۸/۹/۱۹ مجلس شورای اسلامی واصل شده است جهت اجراء به پیوست ابلاغ می‌گردد.

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه اوزون

ماده واحده- کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه ازن مشتمل بر یک مقدمه و ۲۱ ماده و ۲ ضمیمه و نیز متن پروتکل مونترآل در مورد مواد کاهنده لایه ازن مصوب ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ (سال ۱۳۶۶ شمسی) (از ملحقات کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه ازن) به شرح پیوست تصویب و اجازه تسلیم اسناد الحاق آن داده می‌شود.

کنوانسیون وین برای حفاظت از لایه ازن

مقدمه:

طرفهای این کنوانسیون:

با علم به اثر بالقوه زیان آور دگرگونیهای لایه ازن بر زندگی انسان و محیط زیست، با تذکار مقررات مربوط در اعلامیه کنفرانس سازمان ملل درباره محیط زیست انسان و بویژه اصل ۲۱، که پیش‌بینی کرده است.

«طبق منشور ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل، دولتها کاملاً حق دارند تا در چارچوب مقررات محیط زیستی خود از منابع خود بهره‌برداری کنند، و نیز مسئولند تضمین کنند که فعالیتهای انجام شده در حیطه صلاحیت یا کنترل آنها موجب زیان به محیط زیست کشورها یا مناطق خارج از محدوده صلاحیت ملی آنها نباشد.»

با توجه به اوضاع و احوال و شرایط خاص کشورهای در حال توسعه، توجه به کارها و مطالعات در حال انجام در سازمانهای ملی و بین‌المللی و به ویژه طرح جهانی اقدام درباره لایه ازن مربوط به برنامه محیط زیست سازمان ملل، و نیز با توجه به تدابیر احتیاطی برای حفظ لایه ازن که در سطوح ملی و بین‌المللی تاکنون اتخاذ شده است، با علم به اینکه اقدامات برای حفاظت از لایه ازن از گزند دگرگونیهای ناشی از فعالیتهای انسان مستلزم همکاری و اقدامات بین‌المللی است و باید مبتنی بر ملاحظات علمی و فنی مربوط باشد، و نیز با علم،

نیاز به پژوهش بیشتر و مطالعات منظم به منظور توسعه دانش علمی مربوط به لایه ازن و اثرات زیان‌آور احتمالی ناشی از تغییرات آن، با تصمیم برای حفظ بهداشت انسان و محیط‌زیست در مقابل اثرات سوء ناشی از تحولات لایه ازن، به نحو ذیل توافق نموده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر اجرای این کنوانسیون:

۱- لایه ازن به معنی لایه ازن جوی واقع در سطح فو از لایه مرزی سیاره زمین است.

۲- «اثرات سوء» به معنی تغییرات در محیط فیزیکی یا «بیوتا»، از جمله تغییرات اقلیمی است، که بر سلامت انسان یا بر ترکیب، قابلیت کسب مجدد نیرو و حاصلخیزی اکوسیستم‌های طبیعی یا مصنوعی و یا بر مواد مفید برای انسان اثرات زیان‌آور جدی دارد.

۳- «تکنولوژی یا تجهیزات جایگزین» یعنی تکنولوژیها یا تجهیزاتی که استفاده از آنها کاهش یا از بین بردن کامل پخش اجسامی را که اثرات بالفعل و یا بالقوه سوء بر لایه ازن دارند را، امکان‌پذیر می‌سازد.

۴- «اجسام جایگزین» یعنی اجسامی که اثرات سوء بر لایه ازن را کاهش می‌دهند، از بین می‌برند و یا از بروز آنها جلوگیری می‌نمایند.

۵- غیر از مواردی که در متن به گونه‌ای دیگر تصریح شده باشد «طرف‌ها و اعضاء و امضاء کنندگان» این کنوانسیون به نحو مترادف به کار رفته‌اند.

۶- «سازمان یک پارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای» یعنی سازمانی که به وسیله دولتهای منطقه معینی تشکیل شده است و نسبت به امور موضوع این کنوانسیون یا پروتکل‌های مربوط به آن واجد صلاحیت بوده و قانوناً مجاز می‌باشد که طبق آئین‌نامه‌های داخلی خود اسناد مربوطه را امضاء، تصویب، قبول و تأیید نموده و یا به اسناد مربوطه ملحق گردد.

۷- «پروتکل‌ها» به معنی پروتکل‌های این کنوانسیون می‌باشد.

ماده ۲- تعهدات کلی

۱- طرفها طبق مقررات این کنوانسیون و پروتکل‌های معتبر که عضویت آنها را دارا می‌باشند، اقدامات لازم را به منظور حفظ سلامت انسان و محیط زیست در قبال اثرات بالفعل و یا بالقوه سوء ناشی از فعالیتهای انسان که لایه ازن را دگرگون می‌سازند یا ممکن هست دگرگون سازند، معمول خواهند داشت.

۲- بدین منظور طرفها بر حسب امکانات در دسترس و تواناییهای خود اقدامات زیر را معمول خواهند نمود:

الف- همکاری از طریق مشاهدات، پژوهش و مبادله اطلاعات منظم جهت فهم بهتر و ارزیابی اثرات فعالیت‌های انسان بر لایه ازن و اثرات تغییرات لایه ازن بر سلامت انسان و محیط زیست.

ب- اتخاذ تدابیر مناسب قانونی و اداری و همکاری در هماهنگ‌سازی خط‌مشی‌های شایسته جهت کنترل، تحدید، تقلیل یا جلوگیری از فعالیت‌های انسانی تحت اختیار و کنترل آنان، هر گاه تشخیص داده شود که این فعالیت‌ها یقیناً و یا احتمالاً موجب اثرات سوئی هستند که از دگرگونی یا دگرگونی محتمل لایه ازن ناشی می‌گردد.

پ- همکاری در تدوین اقدامات، رویه‌ها و ضوابط مورد توافق جهت اجرا این کنوانسیون، به منظور تصویب پروتکل‌ها و الحاقیه‌ها.

ت- همکاری با ارگان‌های ذیصلاح بین‌المللی جهت اجرای مؤثر این کنوانسیون و پروتکل‌هایی که عضو آنها می‌باشد.

۳- مقررات این کنوانسیون به هیچ وجه به حق‌اعضاء نسبت به اتخاذ تدابیر داخلی، طبق قوانین بین‌المللی، علاوه بر آنهایی که در بندهای ۱ و ۲ فو‌بدان اشاره شده است، لطمه وارد نمی‌سازد و نیز تأثیری در اقداماتی که تاکنون یکی از اعضای کنوانسیون انجام داده است نخواهد داشت، مشروط به اینکه این تدابیر و اقدامات با تعهداتشان به موجب این کنوانسیون مغایر نبوده باشد.

۴- اجرای این ماده مبتنی بر ملاحظات علمی و فنی مربوطه خواهد بود.

ماده ۳- پژوهش و مشاهدات سیستماتیک

۱- اعضای تعهد می‌نمایند که عندالاقضاء انجام پژوهش و ارزیابی‌های علمی را در خصوص موارد ذیل مستقیماً و یا از طریق ارگان‌های ذیصلاح بین‌المللی آغاز کنند یا در مورد آنها همکاری نمایند.

الف- فرآیندهای فیزیکی و شیمیایی که ممکن است لایه ازن را تحت تأثیر قرار دهند.

ب- تندرستی انسان و اثرات دیگر زیست‌شناسی ناشی از دگرگونی‌های لایه ازن، به ویژه اثرات معلول تغییرات در تشعشعات ماوراء بنفش خورشید که دارای اثرات زیست‌شناسی می‌باشد (UV-B).

پ- اثرات اقلیمی ناشی از دگرگونی‌های لایه ازن.

ت- اثرات حاصل از هر گونه دگرگونی لایه ازن و از هرگونه تغییر تبعی در تشعشعات بر مواد طبیعی و صنعتی مفید برای انسان.

ث- اجسام، رویه‌ها، فرآیندها و فعالیت‌هایی که ممکن است بر لایه ازن اثر بگذارند، و اثرات جمعی آنها.

ج- اجسام و تکنولوژی‌های جایگزین.

و آنچه که در الحاقیه‌های شماره ۱ و ۲ تشریح شده است.

۲- اعضاء تعهد می‌نمایند که عندالاقضاء مستقیماً یا از طریق ارگانهای ذیصلاح بین‌المللی و با توجه کامل به قوانین داخلی خود و فعالیت‌های جاری در سطح ملی و بین‌المللی برنامه‌های مشترک یا تکمیلی جهت بررسی سیستماتیک وضع لایه ازن و سایر عوامل مربوط، که در الحاقیه شماره ۱ شرح داده شده است، برقرار نموده و یا گسترش دهند.

۳- اعضاء متعهد می‌شوند که مستقیماً یا از طریق سازمانهای ذیصلاح بین‌المللی در مراقبت نسبت به جمع‌آوری، ارزیابی و انتقال اطلاعات پژوهشی و مطالعاتی از طریق مراکز ذیربط اطلاعاتی جهانی به طور منظم و به موقع همکاری نمایند.

ماده ۴- همکاری در زمینه‌های حقوقی، علمی و فنی

۱- اعضاء می‌بایستی مبادله اطلاعات علمی، فنی اجتماعی، اقتصادی، تجاری و حقوقی مربوط به این کنوانسیون را، که در الحاقیه شماره ۲ با تفصیل بیشتر ذکر شده است تسهیل و ترغیب نمایند. اینگونه اطلاعات در دسترس سازمانهای مورد توافق اعضاء قرار خواهند گرفت. چنانچه تأمین‌کننده اطلاعات آنها را محرمانه اعلام کرده باشد، هر یک از سازمانهای دریافت‌کننده اطلاعات باید در عدم افشای اطلاعات مزبور مراقبت و آنها را به نحوی ضبط و ربط نماید که قبل از قرار دادن آنها در دسترس همه اعضاء، جنبه محرمانه بودن آنها ملحوظ و مراعات گردیده باشد.

۲- اعضاء باید طبق قوانین و مقررات و عرف داخلی خود و به ویژه با در نظر گرفتن نیازهای کشورهای در حال توسعه در پیشبرد توسعه و انتقال تکنولوژی و دانش مستقیماً یا از طریق سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح، همکاری نمایند. این همکاری باید به خصوص از طریق ذیل انجام گردد:

الف- تسهیل در کسب تکنولوژیهای جایگزین توسط طرفهای دیگر.

ب- تأمین اطلاعات در خصوص تکنولوژیها و تجهیزات جایگزین و فراهم آوردن دستورالعملها و جزوه‌های راهنمای خاص آنها.

پ- تأمین تجهیزات و امکانات لازم برای پژوهش و مطالعات سیستماتیک.

ت- آموزش مناسب پرسنل علمی و فنی.

ماده ۵- انتقال اطلاعات

اعضاء می‌بایستی در چارچوب روش و مقاطع زمانی تعیین شده در جلسات اعضای اسناد خاص، اطلاعات مربوط به تدابیر اتخاذ شده توسط خود را برای اجرای این کنوانسیون و پروتکل‌هایی که عضویت آنها را دارند، از طریق دبیرخانه به کنفرانس امضاء کنندگان (مصوبه حاضر) موضوع ماده ۶ آتی‌الذکر منتقل نمایند.

ماده ۶- کنفرانس امضاء کنندگان

۱- بدین وسیله یک کنفرانس امضاء کنندگان تشکیل می‌شود که نخستین جلسه آن به وسیله دبیرخانه‌ای که به طور موقت به موجب ماده ۷، حداکثر یک سال پس از به اجرا در آمدن این کنوانسیون، تعیین می‌گردد، منعقد خواهد گردید.

بعد از آن جلسات عادی کنفرانس امضاء کنندگان باید به فواصل مرتب، که توسط خود کنفرانس و در نخستین جلسه آن تعیین خواهد شد، منعقد گردد.

۲- تاریخ جلسات فوابعاده کنفرانس امضاء کنندگان به تشخیص خود کنفرانس یا براساس درخواست کتبی هر یک از اعضای تعیین خواهد شد، مشروط به آنکه درخواست ظرف مدت ششماه بعد از ارسال توسط دبیرخانه مورد تأیید حداقل یک سوم اعضای قرار گیرد.

۳- کنفرانس امضاء کنندگان می‌بایستی به اتفاق آراء و آیین‌نامه‌های اجرایی و مالی برای خود و ارگانهای فرعی که ممکن است تشکیل دهد و همچنین مقررات مالی حاکم بر انجام وظیفه دبیرخانه را مورد موافقت و تصویب قرار دهد.

۴- کنفرانس امضاء کنندگان می‌بایستی در اجرای این کنوانسیون مراقبت و نظارت مستمر اعمال نموده و علاوه بر آن می‌بایستی:

الف- نحوه و فواصل زمانی انتقال اطلاعات موضوع ماده ۵ را تعیین نموده و اطلاعات مزبور و همچنین گزارش‌های تسلیمی از طرف ارگانهای فرعی خود را مورد بررسی قرار دهد.

ب- اطلاعات علمی مربوط به لایه ازن، دگرگونی احتمالی آن و اثرات بالقوه چنین دگرگونی‌هایی را مورد بررسی قرار دهد.

پ- طبق ماده ۲، در هماهنگی خط مشی‌ها، سیاستها تدابیر مناسب اتخاذ شده جهت تقلیل پخش و نشر موادی که موجب دگرگونی لایه ازن می‌گردند.

مساعدت و توصیه‌های لازم را در مورد اقدامات مربوط به این کنوانسیون ارایه نمایند.

ت- طبق مواد ۳ و ۴ برنامه‌هایی برای پژوهش، مطالعات منظم، همکاریهای علمی و تکنولوژی، مبادله اطلاعات و انتقال تکنولوژی و دانش تدوین نمایند.

ث- طبق مواد ۹ و ۱۰، در صورت لزوم اصلاحیه‌هایی بر این کنوانسیون و الحاقیه‌های آن مورد مطالعه و تصویب قرار دهند.

ج- اصلاح هر پروتکل و هر الحاقیه آن را مورد بررسی قرار دهند و در صورت اتخاذ تصمیمی در این زمینه، توصیه‌های خود را به طرفهای ذیربط پروتکل ارایه دهند.

چ- طبق ماده ۱۰، الحاقیه‌های اضافی به این کنوانسیون را مورد بررسی و در صورت لزوم تصویب قرار دهند.

ح- طبق ماده ۸ پروتکل‌هایی را مورد بررسی و در صورت لزوم تصویب قرار دهند.

خ- به منظور اجرای این کنوانسیون در صورت لزوم ارگانهای فرعی تشکیل دهند.

د- عندالاقضاء خدمات سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح و کمیته‌های علمی به ویژه سازمان هواشناسی جهانی، سازمان بهداشت جهانی و همچنین کمیته هماهنگ‌کننده مربوط به لایه ازن را در پژوهش‌های علمی، مطالعات سیستماتیک و فعالیتهای دیگر مربوط به اهداف کنوانسیون درخواست و حسب مورد از اطلاعات کسب شده از این سازمانها و کمیته‌ها استفاده نمایند.

ذ- هر گونه اقدام اضافی را که ممکن است برای نیل به اهداف این کنوانسیون لازم گردد مورد توجه قرار دهند.

ر- سازمان ملل متحد، ارگان‌های تخصصی آن و سازمان بین‌المللی انرژی اتمی و نیز هر کشوری که طرف این کنوانسیون نیست، می‌توانند نمایندگانی به عنوان ناظر در جلسات کنفرانس امضاء کنندگان داشته باشند، هر سازمان یا ارگان، واجد شرایط در زمینه‌های مربوط به حفظ لایه ازن اعم از ملی و بین‌المللی، دولتی یا غیر دولتی، که تمایل خود را به اعزام نماینده به عنوان ناظر در کنفرانس امضاء کنندگان به دبیرخانه اطلاع داده است، می‌تواند در جلسات کنفرانس شرکت نماید، مگر آن که حداقل یک سوم اعضای حاضر با این امر مخالفت ورزند. پذیرش و شرکت ناظران تابع آئیننامه مصوب در کنفرانس امضاء کنندگان خواهد بود.

ماده ۷- دبیرخانه

۱- وظایف دبیرخانه به قرار ذیل خواهد بود:

الف- ترتیب دادن جلسات پیش‌بینی شده در مواد ۶، ۹، ۸ و ۱۰ و تأمین خدمات مربوط به آنها.

ب- تهیه و ارسال گزارشهایی بر اساس اطلاعات دریافت شده طبق مواد ۴ و ۵ و نیز بر پایه اطلاعات حاصل از جلسات ارگانهای فرعی که به موجب ماده ۶ تشکیل شده‌اند.

پ- انجام وظایف محوله به آن به موجب هر پروتکل.

ت- تهیه گزارش درباره فعالیتهایی که در ایفای وظایف خود به موجب این کنوانسیون انجام داده است و ارایه آن گزارشها به کنفرانس امضاء کنندگان.

ث- برقراری هماهنگیهای لازم با سایر ارگانهای بین‌المللی مربوط و به ویژه تمهید ترتیبات قرار دادی و اداری، حسب ضرورت، برای ایفای موثر وظایف خود.

ج- ایفاء وظایف دیگری که کنفرانس امضاء کنندگان تعیین نماید.

۲- وظایف دبیرخانه تا پایان اولین جلسه عادی کنفرانس امضاء کنندگان

که طبق ماده ۶ منعقد خواهد گردید، موقتاً توسط برنامه محیط زیست سازمان ملل ایفاء خواهد گردید. کنفرانس امضاء کنندگان در اولین جلسه عادی خود دبیرخانه را از میان سازمانهای بین‌المللی موجود و ذیصلاحی تعیین خواهد کرد که تمایل خود را نسبت به ایفای وظایف دبیرخانه به موجب این کنوانسیون اعلام داشته‌اند.

ماده ۸

۱- کنفرانس امضاء کنندگان می‌تواند در جلسه خود پروتکل‌هایی را طبق ماده ۲ تصویب کند.

۲- متن کلیه پروتکل‌های پیشنهادی توسط دبیرخانه لااقل شش ماه قبل از چنین جلسه‌ای به اطلاع امضاء کنندگان خواهد رسید.

ماده ۹- اصلاح کنوانسیون و پروتکلها

۱- هر یک از اعضاء می‌تواند اصلاح این کنوانسیون یا هر یک از پروتکل‌های آنرا پیشنهاد نماید. در این اصلاحیه‌ها باید ملاحظات علمی و فنی مد نظر قرار گیرد.

۲- اصلاحیه‌های این کنوانسیون در جلسه کنفرانس امضاء کنندگان مورد قبول قرار خواهد گرفت. اصلاحیه‌های مربوط به پروتکل در جلسه اعضای آن پروتکل خاص پذیرفته خواهد گردید. به جز در مواردی که به نحو دیگری در پروتکل پیش‌بینی شده باشد، متن هر اصلاحیه پیشنهادی کنوانسیون حاضر یا هر پروتکل توسط دبیرخانه حداقل شش‌ماه پیش از جلسه‌ای که برای تصویب آن در نظر گرفته شده است، به اطلاع اعضاء خواهد رسید.

۳- امضاء کنندگان به منظور نیل به اتفانظر در قبول هر یک از اصلاحیه‌های پیشنهادی مربوط به این کنوانسیون، کوششهای لازم را مبذول خواهند داشت. چنانچه علیرغم کلیه کوششهای به عمل آمده توافقی حاصل نگردد، به عنوان آخرین اقدام، اصلاحیه با رأی اکثریت سه چهارم اعضای حاضر و دارنده حق رأی مورد تأیید قرار گرفته و توسط مرجع امانت‌دار جهت تأیید، تصویب و پذیرش به کلیه اعضاء تسلیم خواهد گردید.

۴- روش مذکور در بند ۳ فو در مورد اصلاحیه‌های وارده به کلیه پروتکلها قابل اعمال است. ولی فقط احراز دو سوم اکثریت امضاء کنندگان آن پروتکل که در جلسه حاضر و صاحب رأی می‌باشند برای تصدیق و تصویب آن کفایت می‌نماید.

۵- تصویب، تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها کتباً به اطلاع مرجع امانت‌دار خواهد رسید. اصلاحیه‌های پذیرفته شده طبق بندهای ۳ و ۴ فو، در نودمین روز بعد از وصول اعلامیه تصویب، تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها از جانب حداقل سه چهارم امضاء کنندگان این کنوانسیون یا حداقل دو سوم اعضای پروتکل مربوط به مرجع امانت‌دار، نسبت به اعضای پذیرنده آنها قابل اجراء خواهد بود، مگر آنکه به نحو دیگر در پروتکل ذکر شده باشد.

اصلاحیه‌های مزبور نسبت به هر یک از اعضای دیگر در نودمین روز پس از آنکه آن عضو مدارک مربوط به تصویب تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها را تقدیم داشت، لازم الاجراء خواهد گردید.

۶- به منظور اجرای این ماده «اعضای حاضر و صاحب رأی» به معنی طرفهای حاضر در جلسه می‌باشد که رأی مثبت یا منفی می‌دهند.

ماده ۱۰- تصویب و اصلاح الحاقیه‌ها

۱- الحاقیه‌های این کنوانسیون یا هر پروتکل، حسب مورد جزء لایتجزای این کنوانسیون یا پروتکل خواهد بود و در صورتیکه به نحوی دیگر تصریح نشده باشد، اشاره به این کنوانسیون یا پروتکل‌های آن به منزله اشاره به الحاقیه‌های آنها خواهد بود. این الحاقیه‌ها به امور و مسائل علمی، فنی و اداری محدود خواهد بود.

۲- جز در مواردیکه پروتکل در مورد الحاقیه‌های خود به نحو دیگری پیش‌بینی نموده باشد، رویه ذیل در خصوص پیشنهاد، تصویب و به اجراء در آمدن الحاقیه‌های منضم به این کنوانسیون یا به الحاقیه‌های هر پروتکل، قابل اجراء خواهد بود.

الف- الحاقیه‌های منضم به کنوانسیون حاضر طبق رویه مذکور در بندهای ۲ و ۳ ماده ۹، پیشنهاد و تصویب خواهد شد، در حالی که الحاقیه‌های پروتکلها طبق رویه مندرج در بندهای ۲ و ۴ و ماده ۹ پیشنهاد و پذیرفته می‌گردند.

ب- هر طرفی که قادر نباشد یک الحاقیه اضافی به این کنوانسیون یا یک الحاقیه به هر پروتکلی که خود طرف آن است تصویب نماید، باید مرجع امانت‌دار را ظرف شش ماه از تاریخ اعلام تصویب از طرف مرجع امانت‌دار از این امر مطلع سازد. مرجع مزبور می‌بایستی بدون تأخیر همه اعضا را از دریافت این اعلام تصویب آگاه سازد. هر یک از اعضا می‌تواند در هر زمان به جای مخالفت قبلی خود، اعلام تصویب نماید و الحاقیه‌ها از آن زمان برای آن طرف لازم‌الاجرا خواهد گردید.

پ- به محض انقضای ششماه از تاریخ ارسال اطلاعیه از طرف مرجع امانت‌دار، الحاقیه برای همه طرفهای این کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط، که اطلاعیه‌ای طبق مفاد بند (ب) فو، تسلیم نکرده‌اند، قابل اجرا خواهد گردید.

۳- پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجرا گردیدن اصلاحیه‌های الحاقیه‌های این کنوانسیون، یا هر یک از پروتکل‌های آن تابع روش مذکور برای پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجرا گردیدن الحاقیه‌های کنوانسیون یا الحاقیه‌های پروتکل‌ها خواهد بود و الحاقیه‌ها و اصلاحیه‌ها باید ملاحظات علمی و فنی مربوطه را ملحوظ دارند.

۴- هرگاه یک الحاقیه اضافی با یک اصلاحیه الحاقی موکول به اصلاحیه‌ای بر این کنوانسیون یا یک پروتکل گردد، الحاقیه اضافی یا اصلاحیه الحاقی تا زمانی که اصلاحیه این کنوانسیون یا پروتکل مربوط به مرحله‌ی اجرا در نیامده است، لازم‌الاجرا نخواهد شد.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات

۱- در صورت بروز اختلاف بین امضاء کنندگان، درمورد تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای ذیربط می‌بایستی از طریق مذاکره به حل و فصل آن مبادرت ورزند.

۲- هرگاه طرفهای ذیربط نتوانند از طریق مذاکره به حل و فصل اختلاف نائل آیند، می‌توانند مشترکاً مساعی جمیله یا وساطت شخص ثالثی را تقاضا نمایند.

۳- هنگام تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق این کنوانسیون، یا هر زمان بعد از آن، یک دولت یا سازمان یک پارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند کتباً به مرجع امانت‌دار اعلام دارد که در مورد اختلافی که هنوز طبق بندهای ۱ و ۲ فو حل نشده است، یک و یا دو طریق اجباری حل و فصل اختلاف مشروحه در ذیل را خواهد پذیرفت.

الف- داوری طبق مصوب در اولین جلسه عادی کنفرانس امضاء کنندگان.

ب- تسلیم اختلاف به دیوان بین‌المللی دادگستری

۴- هرگاه اعضاء کنوانسیون طبق بند ۳ فو این روش و یا هر روش دیگری را نپذیرند، اختلاف حسب بند ۵ به سازش ارجاع می‌شود، مگر آنکه اعضاء به نحو دیگری توافق نمایند.

۵- کمیسیون‌سازش به درخواست یکی از طرفهای اختلاف تشکیل می‌گردد، کمیسیون مرکب خواهد بود از تعداد مساوی اعضاء تعیین شده از جانب هر یک از طرفهای ذیربط و رئیس کمیسیون مشترکاً به وسیله اعضاء منصوب هر طرف انتخاب خواهد گردید. رأی کمیسیون قطعی و توصیه‌آمیز می‌باشد و طرفها می‌بایستی آنرا با حسن نیت مورد توجه قرار دهند.

۶- مفاد این ماده در مورد هر پروتکل دیگری قابل اجراء بوده مگر آنکه در پروتکل مربوط به نحوی دیگر پیش‌بینی شده باشد.

ماده ۱۲- امضاء

این کنوانسیون برای امضای دولتها یا سازمان منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی در وزارت امور خارجه فدرال جمهوری اتریش در وین از تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۵ تا ۲۱ سپتامبر ۱۹۸۵ و در مقر اصلی سازمان ملل متحد در نیویورک از ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۵ تا ۲۱ مارس ۱۹۸۶ مفتوح خواهد بود.

ماده ۱۳- تصویب، پذیرش یا موافقت

۱- این کنوانسیون و کلیه پروتکل‌های آن تابع مقررات تصویب، پذیرش یا موافقت دولتها یا سازمان‌های منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی خواهد بود.

مدارک مربوط به تصویب، پذیرش، یا موافقت نزد مرجع امانت‌دار تودیع خواهد گردید.

۲- هر سازمانی که در بند ۱ فو به آن اشاره شده است و به عضویت این کنوانسیون یا هر پروتکل منضم به آن در می‌آید، بدون آنکه دولتهای عضو آن سازمان امضاءکننده کنوانسیون باشند، مکلف به اجرای تعهدات موضوع کنوانسیون یا پروتکل آن، حسب مورد خواهد بود. در مورد سازمانهایی که یک یا چند دولت عضو آنها عضو کنوانسیون یا پروتکل مربوطه می‌باشند، سازمان و دولتهای عضو آن در مورد مسوولیت‌های مربوط به ایفای تعهدات خود به موجب کنوانسیون یا پروتکل، حسب مورد، تصمیم خواهند گرفت.

در اینگونه موارد، سازمان و دولتهای عضو حق نخواهند داشت حقو تحت کنوانسیون یا پروتکل مربوط را تواماً اعمال نمایند.

۳- سازمانهای مذکور در بند ۱ فو می‌بایستی در اسناد مربوط به تصویب، پذیرش و موافقت خود حدود صلاحیت خود را نسبت به امور موضوع کنوانسیون یا پروتکل مربوطه اعلام نمایند. همچنین این سازمان‌ها می‌بایستی مرجع امانت‌دار را از هرگونه تغییر در حدود صلاحیتشان مطلع کنند.

ماده ۱۴- الحاق

۱- از زمانی که مهلت امضاء کنوانسیون حاضر یا پروتکل مربوطه منقضی می‌گردد، و هر پروتکل مربوط به آن برای الحاق توسط دولتها و سازمان‌های منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی مفتوح خواهد بود.

مدارک الحاق می‌بایستی نزد مرجع امانت‌دار ایداع گردد.

۲- سازمان‌های مورد اشاره در بند ۱ فو می‌بایستی در مدارک الحاق خود حدود صلاحیت خود را نسبت به امور موضوع کنوانسیون یا پروتکل مربوطه اعلام نمایند. این سازمان‌ها نیز می‌بایستی مرجع امانت‌دار را از هر گونه تغییرات عمده در حدود صلاحیت خود مطلع سازند.

۳- مقررات بند ۲ ماده ۱۳، نسبت به سازمان‌های منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی که به این کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط به آن ملحق می‌شوند، اعمال خواهد گردید.

ماده ۱۵- حق رأی

۱- هر یک از امضاء کنندگان این کنوانسیون یا پروتکل مربوط به آن حق یک رأی خواهد داشت.

۲- جز در مورد پیش‌بینی شده در بند ۱ فو، سازمان‌های منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی می‌بایستی حق خود را در اموری که حیطة صلاحیتشان است، با دادن تعداد رأی مساوی، به دولتهای عضو خود که اعضای کنوانسیون یا پروتکل مربوط بدان هستند، اعمال نمایند. هر گاه دولتهای عضو آنها حق رأی خود را اعمال کرده باشند، این سازمان‌ها نمی‌بایستی از حق رأی خود استفاده نمایند و بالعکس.

ماده ۱۶- ارتباط بین کنوانسیون و پروتکل‌های آن

۱- یک دولت یا یک سازمان منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی نمی‌تواند به عضویت یک پروتکل در آید، مگر آنکه از قبل طرف کنوانسیون بوده و یا در همان زمان به عضویت آن داخل شود.

۲- تصمیمات مربوط به هر پروتکل فقط می‌بایستی به وسیله طرفهای آن پروتکل اتخاذ گردد.

ماده ۱۷- لازم‌الاجراء گردیدن

۱- کنوانسیون حاضر در نودمین روز پس از تاریخ ایداع بیستمین سند مربوط به تصویب، پذیرش موافقت یا الحاق لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- کلیه پروتکل‌ها، جز در مواردیکه به نحو دیگری پیش‌بینی شده باشد در نودمین روز پس از تاریخ ایداع یازدهمین سند تصویب، پذیرش یا موافقت با پروتکل یا الحاق بدان لازم‌الاجراء خواهد گردید.

۳- برای هر طرفی که این کنوانسیون را پس از ایداع بیسمین سند تصویب، پذیرش موافقت یا الحاً، تصویب قبول و یا تأیید می‌کند یا بدان ملحق می‌شود، کنوانسیون در نودمین روز بعد از تاریخ ایداع مدارک تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاً آن طرف لازم الاجراء خواهد گردید.

۴- جز در مواردیکه به نحو دیگری در پروتکل قید شده باشد کلیه پروتکل‌ها برای طرفی که بعد از لازم الاجراء شدن آن طبق بند ۲ فو آنرا تصویب، قبول و یا تأیید می‌کند یا بدان ملحق می‌گردد.

در نودمین روز بعد از تاریخ ایداع مدارک تصویب پذیرش، موافقت یا الحاً توسط آن طرف یا در تاریخی که کنوانسیون برای آن طرف قابل اجراء می‌شود، هر کدام دیرتر باشد، لازم الاجراء می‌گردد.

۵- به منظور اجرای بند ۱ و ۲ فو هر یک از مدارک ایداع شده توسط یک سازمان منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی به عنوان مدرک اضافی بر مدارکی که دولتهای عضو آن سازمان ایداع کرده‌اند، محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۸- شروط

هیچ شرطی در این کنوانسیون پیش‌بینی نشده است.

ماده ۱۹- رجوع

۱- در هر زمان پس از چهار سال از تاریخ لازم الاجراء گردیدن این کنوانسیون برای یکی از اعضای، عضو مزبور می‌تواند با اعلام کتبی به مرجع امانت‌دار از الحاً خود به کنوانسیون رجوع نماید.

۲- جز در مواردی که به نحو دیگری در پروتکل پیش‌بینی شده باشد، در هر زمان پس از چهار سال از تاریخ لازم الاجراء گردیدن پروتکل برای یکی از اعضای عضو مزبور می‌تواند با اعلام کتبی به مرجع امانت‌دار الحاً خود به پروتکل را مسترد دارد.

۳- چنین رجوعی بعد از انقضای یک سال از تاریخ وصول آن توسط مرجع امانت‌دار، یا هر تاریخ بعدی که در اعلامیه رجوع مشخص شده باشد، مؤثر خواهد بود.

۴- رجوع هر طرفی از الحاً خود به کنوانسیون، به منزله رجوع آن طرف از کلیه پروتکل‌هایی است که عضویت آنها را داشته است.

ماده ۲۰- مرجع امانت‌دار

۱- دبیرکل سازمان ملل متحد وظایف امانت‌دار این کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن را به عهده خواهد گرفت.

۲- مرجع امانت‌دار اعضای کنوانسیون را به ویژه از موارد ذیل مطلع خواهد ساخت:

الف- امضای این کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن و ایداع مدارک تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق طبق مواد ۱۳ و ۱۴.

ب- تاریخی که کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن طبق ماده ۱۷ لازم الاجراء خواهد گردید.

پ- اعلامیه‌های رجوع انجام شده طبق ماده ۱۹.

ت- اصلاحیه‌های مصوبه در خصوص کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط به آن، پذیرش آنها توسط اعضاء و تاریخ لازم‌الاجراء گردیدن آنها طبق ماده ۹.

ث- کلیه مکاتبات مربوط به تصویب و موافقت با الحاقیه‌ها و اصلاحیه الحاقیه‌ها طبق ماده ۱۰.

ج- اطلاعیه‌های سازمان منطقه‌ای یک پارچه‌سازی اقتصادی در مورد حدود صلاحیت آنها نسبت به امور موضوع این کنوانسیون و یا هر پروتکل مربوط به آن و همچنین تغییرات انجام شده در آنها.

چ- اعلامیه‌های تسلیم شده طبق بند ۳ ماده ۱۱.

ماده ۲۱- متون معتبر

اصل این کنوانسیون که به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تهیه گردیده و کلیه آنها از اعتبار واحدی برخوردارند می‌بایستی نزد دبیر کل سازمان ملل متحد ایداع شود.

در تصدیق و تسجیل مراتب فوق، اینجانب امضاءکننده ذیل، که دارای اختیار لازم در این مورد هستم، این کنوانسیون را امضاء نمودم.

منعقد در وین در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۵

الحاقیه ۱

پژوهش و مشاهدات علمی

۱- طرفهای این کنوانسیون تصدیق می‌نمایند که مسائل عمده علمی به قرار ذیل است:

الف- دگرگونی لایه ازن منجر به تغییر مقدار تشعشعات ماوراء بنفش خورشیدی دارای اثرات زیست‌شناسی (UV-B) می‌گردد و این تشعشعات چون به سطح زمین می‌رسد عواقب بالقوه‌ای برای سلامت انسان، اورگانیسم‌ها، اکوسیستم‌ها و مواد مفید برای انسان در بردارد.

ب- تغییرات توزیع عمودی ازن می‌تواند تغییراتی در ساختار دمای جو پدید آورده و عواقب بالقوه‌ای در آب و هوا و اقلیم داشته باشد.

۲- امضاء کنندگان کنوانسیون می‌بایستی طبق ماده ۳ در انجام پژوهش و مشاهدات علمی و تنظیم و تدوین پیشنهادات خود جهت تحقیقات و مطالعات در زمینه‌های ذیل همکاری نمایند:

الف- پژوهش در فیزیک و شیمی جو (اتم‌سفر):

۱- الگوهای نظری جامع، توسعه بیشتر الگوهایی که تأثیرات متقابل بین فرآیندهای تشعشعی، دینامیکی و شیمیایی را مورد توجه قرار می‌دهد، بررسی اثرات همزمان فعالیت‌های گوناگون انسان و آنچه به طور طبیعی روی می‌دهد بر ازن اتم‌سفر، تفسیر مجموعه‌های اطلاعات اندازه‌گیری ماهواره‌ای و غیرماهواره‌ای، ارزیابی هر گونه تغییر در روندهای جوی و ژئوفیزیکی، و توسعه روشهایی برای مربوط ساختن تغییر این شاخص‌ها در موارد خاص.

۲- مطالعات آزمایشگاهی در مورد، نرخ ضرائب، سطح مقطع جذب و مکانیسم فرآیندهای شیمیایی یا فتوشیمیایی در لایه‌های تروپوسفر و استراتوسفر اطلاعات طیف نگاری برای اطمینان از اندازه‌گیریهای صحرائی در تمام نواحی طیفی.

۳- اندازه‌گیری صحرائی، غلظت و جریان گازهای منابع اصلی اعم از اینکه منشأ طبیعی داشته یا معلول فعالیت‌های انسان باشد، مطالعات دینامیکی اتم‌سفر اندازه‌گیریهای همزمان ذرات ناشی از اعمال فتوشیمیایی تا پایین‌ترین سطح منتهی به لایه مرزی کره زمین با استفاده از سیستمهای سنجش از دور محلی، مقایسه دستگاههای اندازه‌گیری گوناگون با یکدیگر، از جمله اندازه‌گیریهای هماهنگ شده جمعی برای وسایل ماهواره‌ای، میدانهای سه بعدی و اجزاء کلیدی غیر قابل اندازه‌گیری جوی، جریان طیف خورشیدی و شاخص‌های هواشناسی.

۴- توسعه دستگاههای، از جمله دستگاههای حس کننده برای اجراء غیرقابل اندازه‌گیری جوی شاخصهای هواشناسی و جریان خورشیدی.

ب- پژوهش درباره اثرات بهداشتی، اثرات زیست‌شناسی و تجزیه با انرژی نورانی:

۱- رابطه بین قرار گرفتن انسان در معرض تشعشعات مرئی و ماوراء بنفش خورشید و:

الف - شیوع سرطان‌های پوستی ملانوما و غیر ملانوما

ب - اثرات بر سیستم های ایمنی انسان .

۲- اثرات تشعشعات UV-B بر حسب طول موج به :

الف - محصولات کشاورزی ، جنگلها و سایر اکوسیستمهای زمینی

ب - زنجیره غذایی آبی و آبریان و نیز ممانعت احتمالی تولید اکسیژن توسط فیتوپلانکتون های دریایی .

۳- مکانسیمهایی که تشعشعات UV-B طبق آنها بر مواد زیست‌شناسی گونه‌ها و اکوسیستم‌ها عمل می‌کند، از جمله ارتباط بین

دوراژ نرخ دوراژ عکس العمل ، ترمیم نوری، انطباق و حفاظت .

۴- مطالعات مربوط به اثرات طیفی و عکس‌العملهای طیفی با استفاده از تشعشعات چند رنگی به منظور در بر گرفتن اثرات متقابل

ممکن در تمام نواحی مختلف طول موج.

۵- تأثیر تشعشعات UV-B بر حساسیتها و فعالیتهای گونه های زیست شناسی که برای تعادل بیوسفریک حائز اهمیت هستند و

فرآیندهای پایه‌ای مانند فتوسنتز و بیوسنتز.

۶- تأثیر تشعشعات UV-B بر تجزیه مواد آلوده کننده توسط انرژی نورانی مواد شیمیایی کشاورزی و سایر مواد .

ج - پژوهش در مورد اثرات بر آب و هوا:

۱- مطالعات نظری و مشاهدات اثرات تشعشعی ازن و سایر انواع غیرقابل اندازه‌گیری و اثر بر شاخصهای اقلیمی ، مانند دمای زمین و

سطح اقیانوس چگونگی ریزش های آسمانی ، تبادل بین تروپوسفر و استراتوسفر.

۲- تحقیق درباره اثرات اینگونه عوامل اقلیمی بر جنبه‌های مختلف فعالیت انسان.

د- مشاهدات سیستماتیک درباره:

۱- وضعیت لایه ازن (یعنی تغییرپذیری فضایی و زمانی محتوی ستونی کل و توزیع عمودی) با استفاده از سیستم مشاهده جهانی

ازن بر اساس یکپارچه کردن سیستم‌های ماهواره‌ای و زمینی.

۲- غلظت گازهای اصلی تروپوسفریک و استراتوسفریک برای CLOX و NOX و HOX و خانواده‌های کربن .

۳- دما از زمین تامزوسفر، با استفاده از سیستم‌های مستقر در زمین و نیز سیستم‌های ماهواره‌ای

۴- جریان نور خورشید که بر حسب طول موج که به جو زمین می‌رسد و تشعشع حرارتی که از زمین منعکس می‌شود، با استفاده از اندازه‌گیریهای ماهواره‌ای.

۵- جریان نور خورشیدی که بر حسب طول موج که محدوده طول موج ماوراء بنفش دارای اثرات بیولوژیکی (UV-B) به سطح زمین می‌رسد.

۶- خصوصیات و توزیع آئروسول از زمین تا مزوسفر، با استفاده از سیستم‌های مستقر در زمین هوا بر دو ماهواره‌ای.

۷- متغیرهای حائز اهمیت اقلیمی از طریق حفظ برنامه‌های اندازه‌گیری مدرن هواشناسی در سطح زمین.

۸- انواع غیر قابل اندازه‌گیری، دماها، جریان نور خورشیدی و آئروسول‌ها، با استفاده از روشهای پیشرفته برای تفسیر داده‌های جهانی.

۳- امضاء کنندگان کنوانسیون می‌بایستی با در نظر گرفتن نیازهای ویژه کشورهای در حال رشد در پیشبرد برنامه‌های آموزش مناسب علمی و فنی مورد لزوم همکاری نمایند. تا از این طریق در تحقیقات و مشاهدات سیستماتیک که خلاصه وار در این الحاقیه بدان اشاره شده است مشارکت نمایند و برای این منظور باید به هماهنگ نمودن ابزار کار و روشهای مشاهده برای ایجاد مجموعه‌های قابل مقایسه و استاندارد شده اطلاعات علمی توجه خاصی مبذول گردد.

۴- تصویر بر این است که اجسام شیمیایی طبیعی و انسان ساخته ذیل، که در ذکر آنها رعایت اولویت نگردیده است، تغییرات بالقوه‌ای در خواص شیمیایی و فیزیکی لایه ازن پدید می‌آورند.

الف- اجسام کربنی

۱- مونوکسید کربن (CO)

مونوکسید کربن، منشاءهای مهم طبیعی و انسان ساخته دارد و تصور میشود که نقش مستقیم عمده‌ای در فتوشیمی تروپوسفر و نقش غیرمستقیم در فتوشیمی استراتوسفر دارد.

۲- دی‌اکسید کربن (گاز کربنیک) (CO₂)

گاز کربنیک به طور عمده منشاء طبیعی و انسان ساخته دارد و با تأثیرگذاری بر ساختار دما به ازن استراتوسفر جو لطمه می‌زند.

۳- متان CH

متان هم منشاء طبیعی دارد و هم منشاء انسانی و ازن تروپوسفر و استراتوسفر هر دو را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

۴- انواع هیدروکربن غیرمتانی

انواع هیدروکربن غیرمتانی که شامل تعداد بسیاری از مواد شیمیایی می‌باشد هم منشاء طبیعی دارند و هم منشاء انسانی و نقش مستقیمی در فتوشیمی تروپوسفر و نقش مستقیمی در فتوشیمی استراتوسفر دارند.

ب- اجسام نیتروژنی

۱- منواکسید ازن (NO)

منابع عمده اکسید ازن طبیعی است، ولی فعالیتهای انسان در این زمینه اهمیت روزافزونی پیدا می‌کند منواکسید ازن منبع اصلی استراتوسفر است که نقش حیاتی در کنترل کردن غلظت ازن استراتوسفر ایفاء می‌نماید.

۲- اکسیدهای ازن (NOX)

منابع زمینی (NOX) نقش مستقیم عمده‌ای فقط در فرآیندهای فتوشیمی تروپوسفر و نقش غیر مستقیم در فتوشیمی استراتوسفر دارند، درحالی که تزریق (NOX) در نزدیکی تروپوپوز (لایه بین تروپوسفر و استراتوسفر) ممکن است مستقیماً موجب تغییر در ازن، تروپوسفر و استراتوسفر فوقانی شود.

ج- ترکیبات کلردار

۱- آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده، مثلاً CCL₄، CFCL₃ (CFC) -۱۱، CFC) -۱۲، CFC₂c₁₂، CFC) -۱۱۳، CF₄CL₂ (CFC) -۱۱۴، C₂F₃ CL₃ آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده ساخته انسان هستند و به عنوان منبع عمل می‌کند که نقش حیاتی در فتوشیمی ازن، به ویژه در ارتفاع ۳۰ تا ۵۰ کیلومتری دارد.

۲- آلکان‌های نیمه هالوژنه مانند (CH₃CL -۲۲) (CFC) (CHF₂CL -۲۱) (DCFC) ، CHFCL₂ ، CH₃CCL₃ منابع طبیعی است، در حالی که سایر آلکان‌های نیمه هالوژنه مذکور در فو در اصل ساخته دست انسان است. این گازها نیز به عنوان منبع CLOX استراتوسفر عمل می‌نمایند.

آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده، مثلاً CFBR

این گازها انسان ساخت هستند و به عنوان منبع BROX عمل می‌کنند که به طریق متشابه CLOX رفتار می‌نمایند.

ه □ - ترکیبات هیدروژنی

۱- هیدروژن (H₂)

هیدروژن، با هر دو منشأ طبیعی و انسانی خود در فتوشیمی استراتوسفر نقش اندکی ایفا می‌کند.

۲- آب (H₂O)

آب که منشأ طبیعی دارد، نقش حیاتی در فتوشیمی تروپوسفر و نیز استراتوسفر دارد. منابع محلی بخار آب در استراتوسفر شامل اکسیداسیون متان و تا حد کمتری، اکسیداسیون هیدروژن است.

الحاقیه ۲

مبادله اطلاعات

۱- امضاء کنندگان کنوانسیون تأکید می‌نمایند که گردآوری و مبادله اطلاعات عاملی مهم در نیل به اهداف کنوانسیون حاضر و حصول اطمینان از این امر است که کلیه اقداماتی که در این رابطه صورت می‌گیرد مناسب و لازم می‌باشند. بنابراین امضاء کنندگان کنوانسیون باید اطلاعات علمی، اجتماعی، اقتصادی، حرفه‌ای، تجاری و حقوقی را مبادله نمایند.

۲- امضاء کنندگان کنوانسیون در اخذ تصمیم در مورد نوع اطلاعات قابل گردآوری و مبادله باید سودمندی اطلاعات و هزینه کسب آنها را در نظر داشته باشند. امضاء کنندگان همچنین تأیید می‌نمایند که همکاری موضوع این الحاقیه باید در چارچوب قوانین داخلی مقررات و رویه‌های مربوط به حقوق انحصاری، اسرار حرفه‌ای، و حفظ اطلاعات محرمانه و مربوط به مالکیت انجام پذیرد.

۳- اطلاعات علمی

این امر شامل اطلاعاتی است راجع به:

الف- پژوهش‌های برنامه‌ریزی شده و جاری، اعم از دولتی و خصوصی، به منظور هماهنگی برنامه‌های پژوهشی جهت بهره‌گیری هر چه بهتر از امکانات و منابع ملی و بین‌المللی.

ب- اطلاعات مربوط به پخش مواد و گازهای مورد نیاز برای پژوهش

پ- در نشریات معتبر علمی راجع به فیزیک و شیمی جو زمین و قابلیت تحمل آن برای پذیرش تغییرات، به ویژه درباره وضع لایه ازن و اثرات آن بر سلامت انسان، محیط زیست و اقلیم ناشی از دگرگونی‌های حادث در طول زمان، خواه در کل محتوی ستونی ازن و خواه توزیع عمودی آن.

ت- ارزیابی نتایج پژوهش و توصیه‌ها برای پژوهش‌های آینده.

۴- اطلاعات فنی.

این بخش شامل اطلاعاتی است درباره:

الف- استفاده از مواد شیمیایی و تکنولوژی جایگزین به منظور تقلیل و پخش مواد تغییردهنده ازن و پژوهش‌های جاری و طرح ریزی شده در حال انجام مربوط به آن.

ب- محدودیتها و خطرات محتمل در استفاده از مواد شیمیایی یا مواد دیگر و یا تکنولوژی جایگزین.

۵- اطلاعات اجتماعی- اقتصادی و بازرگانی درباره اجسام مذکور در الحاقیه شماره ۱

این بخش شامل اطلاعاتی است درباره:

الف- تولید و ظرفیت تولید.

ب- کاربرد و الگوهای کاربرد

پ- واردات / صادرات

ت- هزینه‌ها، خطرات و فوائد فعالیت‌های انسان ممکن است به طور غیرمستقیم لایه ازن را دگرگون سازد و اثرات اقدامات منظم که جهت تحت کنترل در آوردن این فعالیتها انجام می‌شود یا مورد توجه قرار می‌گیرد.

۶- اطلاعات حقوقی

این بخش حاوی اطلاعاتی است در خصوص :

الف- قوانین ملی- تدابیر اداری و پژوهشهای حقوقی مربوط به حفاظت از لایه ازن.

ب- موافقتنامه‌های بین‌المللی، از جمله قراردادهای دو جانبه، مربوط به حفاظت از لایه ازن.

پ- روشها و شرایط صدور اجازه در دسترس قرار داشتن حق انحصاری مربوط به حفاظت از لایه ازن.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده به انضمام متن کنوانسیون شامل بر مقدمه و ۲۱ ماده و ۲ الحاقیه در جلسه علنی روز سه‌شنبه

مورخ هفتم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۵/۹/۶۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده

است.